

Зоряні обрії вченого-філолога

Мірою величини (і величі!) особистості, не залежною від її регалій, є значимість декларованих нею ідеалів та відповідність її власних вчинків цим ідеалам.

Масштабність особистості Юрія Олександровича Карпенка втілювалася і в його творчій діяльності, і в керівництві кафедрою. Найвищий рівень ставлення до процесу творчості сформулював колись один із найулюбленіших поетів Юрія Олександровича – Борис Пастернак: *Цель творчества – самоотдача, / А не шумиха, не успех. / Позорно, ничего не знача, / Быть притчей на устах у всех.* Для Юрія Олександровича життя та творчість були одним цілим. Тільки завдяки цьому було створено гармонійний світ його наукових досліджень, насичений натхненними прозріннями та – водночас – красою логічних конструкцій. Тільки так міг виникнути світ, у якому на віки залишилися живі інтонації його голосу, неповторні особливості його особистого сприйняття, дотепність і щирість його душі.

Високі принципи творчої самовідданості Юрій Олександрович реалізував і при створенні нашої кафедри. Професор Карпенко вчив своїх молодих колег скрупульозно працювати над лекціями та статтями, прищеплював звичку до постійного удосконалення створюваних текстів, до постійної перевірки й осмислення кожного мовного факту, використовуваного в роботі. Прагнучи відповідати рівню його особистості, ми повинні були постійно доводити власну спроможність у різних сферах університетської діяльності.

Юрій Олександрович був тонким психологом і завжди відчував внутрішній світ Іншого. Він прекрасно знав, кого з учнів-колег слід підтримати похвалою, а кого треба стимулювати критичним зауваженням чи порівнянням з іншим колегою. При цьому він був глибоко переконаний, що талановитим людям завжди є місце в науці, вони не будуть витіснені один одного, а той, хто розштовхує інших ліктями, – нездара, неспроможний увійти до храму науки. Тому на кафедрі загального та слов'янського мовознавства завжди панувала атмосфера взаємопідтримки й доброзичливості.

Протягом багатьох років ми, учні Юрія Олександровича, намагаємося передавати студентам, аспірантам і молодим колегам творчі принципи, успадковані колись від нашого учителя. В цьому й полягає безсмертя людської думки, вічність добра.

З глибокою вдячністю –

*члени кафедри загального та слов'янського мовознавства
філологічного факультету ОНУ*